

Preek ds. J. Linandi, GKin regio Amstelveen (tevens OLE), 5 november 2023
“Samen bouwen aan Gods huis/ Bekerja sama membangun rumah Allah”
Haggai 2:1-10

Geliefde gemeente. Stel dat wij met zijn allen gaan emigreren naar een ver land. Noem maar naar ‘Verweggistan’. Hebt u daarvan ooit gehoord? Verweggistan is een fictief land in het verhaal van Donald Duck. Als we daar aangekomen zijn, schrikken we dat er nog geen huizen zijn. Er is ook nog geen kerk. Wat zullen we eerst bouwen: ieder bouwt zijn eigen huis of bouwen wij eerst samen een kerk? Dan heet dat GKin regio Verweggistan. Welke keus maakt u? Welke keus maak je? De keuze die je maakt, laat zien wat je prioriteit is.

Het Joodse volk is door de Babyloniërs meegevoerd, in ballingschap, naar het verre Babylon. Maar inmiddels is het Babylonische rijk ten val gekomen. Er is nu een nieuw wereldrijk: het Perzische rijk. En Cyrus (Kores), de Perzische koning had besloten dat de Joodse ballingen weer terug mogen naar huis, naar Jeruzalem. En zo zijn de eerste groepen weer teruggegaan naar hun eigen land. Maar ja, dat is een leeg land, met verwoeste steden, één grote puinhoop. Wat is dan je prioriteit? Waar ga je mee aan de slag? De Joden die teruggekeerd zijn, die werpen zich helemaal op hun eigen leventje. Ze bouwen hun eigen huizen op.

Eerlijk gezegd, denk ik dat we misschien allemaal wel zo zouden reageren. Maar God kijkt daar anders tegenaan! God spreekt via profeet Haggai, in hoofdstuk 1: ‘Zien jullie niet dat Mijn tempel in Jeruzalem nog een ruïne is? Jullie zijn allemaal bezig met je eigen huis. Alle tijd, energie, aandacht en middelen hebben jullie daarin gestoken. Maar Mijn huis dan? Jullie zeggen: “Daar hebben we nog geen tijd voor, dat komt later wel.” Maar jullie hebben dus wel tijd voor je

Jemaat yang terkasih. Bayangkan kalau kita semua beremigrasi ke tempat yang jauh. Sebut saja ke negeri ‘antah berantah’. Pernah dengar? Antah berantah adalah negeri fiksi dalam cerita Donal Bebek. Sesampainya di sana kita terkejut karena belum ada rumah. Gereja juga belum ada di sana. Apakah yang akan kita bangun terlebih dulu: tiap orang membangun rumah masing-masing atau kita bersama membangun gereja? Namanya nanti GKin regio Antah berantah. Apa pilihan anda? Pilihan kita menunjukkan prioritas kita.

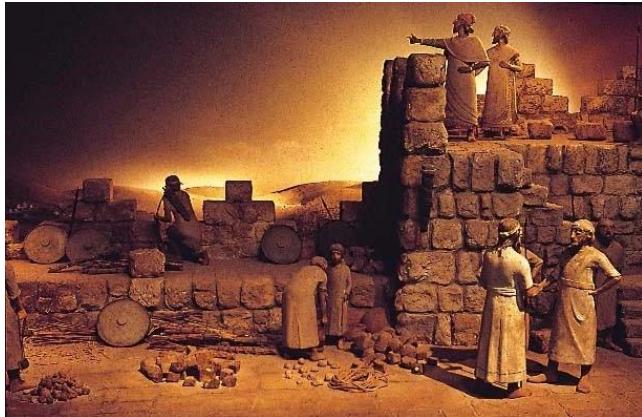

Umat Yahudi dibawa ke pembuangan di Babel. Namun Kerajaan Babilonia telah jatuh. Muncullah kerajaan dunia yang baru, yaitu Kerajaan Persia. Cyrus (Kores), raja Persia memutuskan bahwa orang-orang Yahudi di pembuangan boleh kembali ke kampung halaman, ke Yerusalem. Demikian kelompok pertama telah kembali ke tanah perjanjian. Namun negeri itu sekarang kosong. Kota-kota telah hancur. Yang ada hanya puing-puing. Apa prioritas sekarang? Orang Yahudi yang kembali itu mencurahkan diri sepenuhnya kepada hidup masing-masing. Mereka sibuk membangun rumah masing-masing.

Sejurnya, saya pikir kita mungkin bereaksi seperti itu. Namun Allah melihat dengan cara berbeda. Allah berbicara kepada nabi Hagai di pasal 1: ‘Apakah kalian tidak melihat Bait SuciKu di Yerusalem yang masih berupa reruntuhan? Kalian semua sibuk dengan rumah sendiri. Semua waktu, tenaga, pikiran, dan sumber daya kalian kerahkan untuk itu. Sementara bagaimana RumahKu? Kalian berkata: “Sekarang belum tiba waktunya untuk

<p>eigen huis...?’</p>	<p>membangun kembali rumah Allah.” Sedangkan untuk rumah sendiri kalian ada waktu?”</p>
<p>Haggai stelt een heel indringende vraag: wat is écht belangrijk voor je? Al je eigen zaken? Of de zaak van God? En het mooie is: de mensen luisteren naar Haggai! Ze zeggen: ‘Inderdaad. Haggai heeft gelijk! Kom op, we gaan aan de tempel bouwen!’ Wat is dat mooi! Door alle eeuwen heen zijn er mensen geweest die verkeerde beslissingen namen, maar er zijn ook altijd mensen geweest die op het cruciale moment de goede keuze maakten! ‘Zoek eerst het Koningrijk van God en Zijn gerechtigheid, dan zullen al die andere dingen je erbij gegeven worden’, zei Jezus in Matteüs 6:34.</p>	<p>Hagai mengajukan pertanyaan yang mendesak: apa yang paling penting bagi kita? Urusan kita atau urusan Allah? Sungguh indah ketika orang-orang Israel meresponi Hagai. Mereka berkata satu sama lain: ‘Iya, Hagai itu benar! Mari kita bangun Rumah Allah!’ Sungguh indah! Di sepanjang zaman ada orang-orang yang membuat keputusan yang keliru, namun ada juga orang-orang yang membuat keputusan yang benar di saat yang penting. ‘Carilah dahulu Kerajaan Allah dan kebenarannya, maka semuanya itu akan ditambahkan kepadamu’, kata Yesus di Matius 6:34.</p>
<p>Wij staan allemaal regelmatig voor keuzes. Dat begint al ‘s morgens, na het opstaan. Hol je zó de dag in? Of neem je eerst stille tijd met God? Luier je ‘s zondags de week in, of kom je de Schepper eren? Reageer je boos op iemand of houd je je rustig. Elke dag maken we keuzes. En wat is het mooi als we de goede keuzes maken!</p>	<p>Kita semua sering menghadapi pilihan. Bahkan dari pagi sejak kita bangun. Apakah kita terburu-buru memasuki hari? Atau kita mengambil waktu Saat Teduh bersama Tuhan? Apakah di hari Minggu kita bermalas-malasan atau kita beribadah kepadaNya? Apakah kita bereaksi marah terhadap seseorang atau tetap tenang? Tiap hari kita membuat pilihan. Sungguh indah kalau kita membuat pilihan yang tepat.</p>
<p>Ook al maken we vaak verkeerde keuzes in het leven, elke keer dat we een goede keuze maken, dan eren we God daarmee. Dat u vandaag in de kerk bent, dat u thuis meeluistert, dat is een goede keus! En als je je inzet voor God, in de kerk, of waar dan ook, dan is dat een goede keus!</p>	<p>Meskipun kita sering membuat pilihan keliru dalam hidup ini, namun kita memuliakan Allah tiap kali kita membuat pilihan yang tepat. Kalau hari ini anda datang ke gereja, atau mengikuti kebaktian online, ini pilihan yang baik! Kalau anda berkomitmen bekerja bagi Tuhan, baik di gereja atau di tempat lain, itu pilihan yang tepat.</p>
<p>In hoofdstuk 2 gaat Haggai verder. Als de bouwers ongeveer een maand bezig zijn, komt er een nieuwe boodschap van God, bestemd voor Zerubbabel, dat is de gouverneur (de politieke leider), en voor Jozua, dat is de hogepriester (de geestelijk leider), en voor heel het volk. En dan lezen we in vers 3: “Wie van jullie heeft deze tempel nog in zijn vroegere luister gezien? En hoe ziet hij er nu uit? Jullie denken zeker dat het niets meer kan worden!”</p>	<p>Hagai melanjutkan di pasal 2. Ketika para tukang bangunan sudah sibuk satu bulan, datanglah kembali firman Tuhan. Ditujukan kepada Zerubabel, bupati Yehuda (pemimpin politik), Yosua, imam besar (pemimpin rohani), dan seluruh rakyat negeri. Di ayat 3 kita membaca: “Masih adakah di antara kamu yang telah melihat Rumah ini dalam kemegahannya semula? Dan bagaimanakah kamu lihat keadaannya sekarang? Bukankah keadaannya di matamu seperti tidak ada artinya?”</p>
<p>Bijna 70 jaar eerder ging de tempel in Jeruzalem in vlammen op. Dus de ouderen in de tijd van Haggai weten nog hoe die tempel er vroeger uitzag (die gebouwd werd door koning Salomo in de gouden eeuw van Israël). En nu zien ze, na een maand bouwen, de contouren van die nieuwe tempel. En dat valt echt tegen. In Ezra 3:12 wordt</p>	<p>Hampir 70 tahun sebelumnya Bait Suci di Yerusalem terbakar. Jadi beberapa orang tua di zaman Hagai masih ingat bagaimana Bait Suci itu dulu (yang dibangun raja Salomo di zaman keemasan Israel). Sekarang setelah satu bulan mereka melihat konfigurasi Bait Suci yang baru. Kelihatan mengecewakan. Di Ezra 3:12</p>

precies beschreven wat er op dat moment gebeurt. Als de fundering van de nieuwe tempel gelegd is, dan staat er een grote menigte mensen. Alle jongeren staan te juichen, maar alle ouderen staan te huilen. Wat een klein tempeltje. Dat is de ontmoediging.

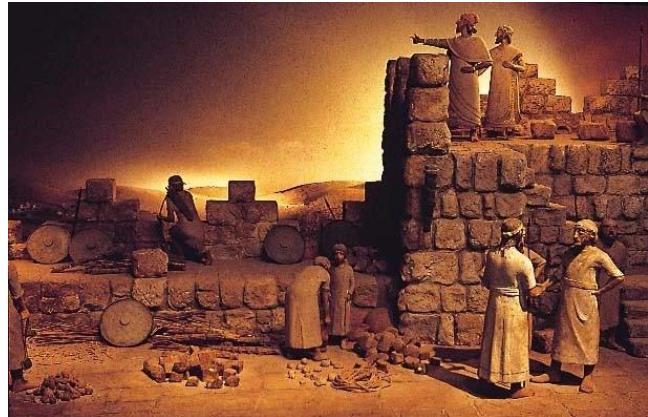
Als je gaat bouwen voor God, zijn er altijd momenten van ontmoediging. Dat is niet leuk, maar wel de realiteit. Maar wat zegt Haggai, namens God? Die ontmoediging, die moet je onder ogen zien! Stop dat niet weg! Kijk maar eens goed! Ja, inderdaad, die tempel is vél kleiner dan je had gedacht. De dingen gaan niet altijd zoals je wilt. Je moet soms je dromen bijstellen. **De tempel is kleiner dan je dacht.**

Máár: God is veel gróter dan je dacht! Dan komt vers 4: ‘*Houd vol, Zerubbabel ! Houd vol, Jozua! Houd vol, bewoners van dit land!*’

Drie keer: ‘Houd vol!’ En dan: ‘Werk door, Ik ben bij jullie – spreekt de HEER van de hemelse machten.’ Voelt u de kracht die uit die woorden spreekt? Als God voor ons is, wie kan dan tegen ons zijn? De Here Jezus zegt in Matteüs 28: ‘*Ik ben met jullie, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.*’ Het is één voortdurend refrein in de Bijbel: ‘Ik ben met je, waar je ook gaat!

Vorige week hielden we Praise & Worship. Een zangdienst waar veel mensen zich gezegend voelden. Van zoveel liederen die wij hebben gezongen of beluisterd, is er één lied dat zo bijgebleven is bij mij: ‘Zegen’. Dat lied zegt dat God ons wil zegenen, zelfs tot in de duizendste generatie (Deut. 7:9). In het refrein van dat lied wordt één zin steeds herhaald: ‘Hij is bij je ... Hij is bij je... Hij is bij je...’ Weet u. Dat zinnetje klinkt nog steeds in mijn oren. Elke dag neem ik dat graag mee. Inderdaad. **God is bij mij. Ik hoef me geen zorgen te maken.**

digambarkan dengan tepat apa yang terjadi waktu itu. Ketika fondasi Rumah Tuhan diletakkan, banyak anak muda yang bersorak, tetapi banyak orang tua yang menangis. Mengapa Bait Allah sekarang ukurannya kecil. Ini membuat putus asa.

Kalau kita membangun untuk Allah, selalu ada saat yang membuat kita putus asa. Hal itu tidak menyenangkan, namun suatu kenyataan yang harus dihadapi. Jangan dipendam! Lihat dengan baik! Memang Bait Suci ini lebih kecil dari yang diharapkan. Kadang kita harus menyesuaikan impian kita kembali. **Bait Suci lebih kecil dari yang dipikirkan, namun Allah lebih besar dari pikiran kita!** Ayat 4 berkata: ‘*Kuatkanlah hatimu Zerubbabel! Kuatkanlah hatimu Yosua! Kuatkanlah hatimu segala rakyat negeri!*’ Tiga kali disebutkan: ‘**Kuatkanlah hatimu!**’ Selanjutnya: ‘*Bekerjalah, sebab Aku ini menyertai kamu, demikianlah firman TUHAN semesta alam.*’ Apakah anda merasakan kekuatan dari perkataan ini? Jika Allah di pihak kita, siapakah yang akan melawan kita? Tuhan Yesus berkata di Matius 28: ‘*Aku menyertai kamu senantiasa sampai kepada akhir zaman.*’ Itulah refrein yang terus kita baca di Alkitab: ‘Aku menyertai kamu kemanapun kamu pergi!’

Minggu lalu kita mengadakan Praise & Worship. Ibadah pujian yang memberkati banyak orang. Dari sekian banyak lagu yang dinyanyikan atau didengar, ada satu lagu yang membekas di diri saya, yaitu lagu ‘Berkat’. Lagu ini berkata tentang Allah yang ingin memberkati kita sampai kepada keturunan yang keseribu (Ul. 7:9). Di refrein lagu ini ada satu kalimat yang diulang-ulang: ‘Ia bersamamu ... Ia bersamamu ...’ Tahukah anda bahwa kalimat itu masih terngiang di telinga saya. Tiap hari saya bawa kalimat ini. Sungguh, **Allah bersamaku. Aku tidak usah kuatir.**

Als je bouwt voor God, dan ben je nooit alleen! Dan staat niemand anders dan de Schepper van hemel en aarde je terzijde! Als je dat beseft, zou je dan nog bang zijn? God zegt: ‘Ik heb toch een verbond met jullie gesloten?’ (vers 6). Dat verbond van God met Israël, daar mogen wij bij horen, door het geloof in Jezus Christus. God zegt: ‘Ook over jullie strek Ik Mijn handen uit, je bent veilig onder Mijn vleugels.’

Wij zijn God dankbaar dat br. David Ong vandaag bevestigd is als ouderling. Wat mooi is het David om mee te bouwen aan Gods huis. Dat je te midden van de drukte van jouw bestaan (gezin, werk, carrière), dat je God voorop stelt en bereid bent om te dienen als ouderling. Ik denk terug aan je belijdenis op 3 oktober 2010. En dat je daarna je je ging inzetten voor de bediening in de kerk: als tienerbegeleider, als voorzitter van de junioren commissie. Ook voorheen als voorzitter van SRGA, de stichting die zorg draagt voor ons kerkgebouw. Met de gaven die God je heeft toevertrouwd, mag je samen als een team met de andere ouderlingen, en samen met de gehele gemeente bouwen aan Gods huis, Gods gemeente. In de bediening, zeker ook als ouderling, zul je ook momenten van ontmoediging meemaken, in welke vorm dat ook mag zijn. Zoals Zerubbabel en Jozua. Ze zien dat velen **verkeerde prioriteit** hebben. Ze zien ook dat velen **verkeerde perspectief** hebben. Men concentreert zich op de verkeerde dingen. Men kijkt achterom in plaats van vooruit te kijken. Men blijft hangen in het verleden (de goede oude tijd) in plaats van vertrouwen te hebben op de toekomst van God. Men wordt ontmoedigd en wil opgeven met het werk van God. Br. David Ong, neem daarom Gods woord in jouw bediening: ‘Houd vol! Ik ben bij jou!’

Haggai krijgt vervolgens een blik in de toekomst. God laat zien wat Hij zal gaan doen. “*Nog een korte tijd... en Ik zal de hemel en de aarde, de zee en het land doen beven. Alle volken breng Ik in beroering, hun schatten zullen Mij toevallen en Mijn huis zal Ik vullen met pracht en rijkdom ... de luister van deze tempel zal groot zijn, nog groter dan voorheen ... en van hieruit zal Ik vrede en voorspoed geven ...*” Die bouwers, daar in Jeruzalem, die krijgen een

Kalau anda membangun untuk Tuhan, maka anda tidak pernah sendiri! Yang ada di samping anda tidak lain adalah Sang Pencipta langit dan bumi! Kalau kita menghayati ini, masihkah kita takut? Allah berkata: ‘Bukankah Aku telah mengikat perjanjian denganmu?’(ayat 6). Melalui iman kepada Yesus kita juga dimasukkan dalam ikatan perjanjian Allah. Allah berkata: ‘Aku mengulurkan tanganKu kepadamu. Engkau aman di bawah naungan sayapKu.’

Kita bersyukur kepada Tuhan kalau sdr. David Ong hari ini diteguhkan sebagai penatua. David, sungguh indah ikut membangun Rumah Allah. Di tengah segala kesibukan (keluarga, pekerjaan, karir), saudara mengutamakan Allah dan bersedia melayani sebagai penatua. Saya ingat waktu David sidi, 3 Oktober 2010. Setelah itu saudara aktif melayani di gereja: sebagai pembimbing remaja, ketua Komisi Junioren. Juga dulu sebagai ketua SRGA, Yayasan yang mengelola gedung gereja kita. Dengan karunia yang Allah percayakan, saudara bersama dengan semua penatua sebagai satu tim, bersama dengan seluruh jemaat boleh membangun Rumah Allah, Jemaat Kristus. Dalam pelayanan, juga sebagai penatua, kita tidak lepas dari momen yang bisa membuat putus asa, dalam berbagai bentuk. Sebagaimana Zerubabel dan Yosua. Mereka melihat banyak orang yang memiliki **prioritas yang keliru**. Mereka juga melihat banyak orang yang memiliki **perspektif yang keliru**. Ketika orang memusatkan diri pada hal yang keliru. Lebih suka menengok ke belakang daripada memandang ke depan. Lebih suka terjebak masa lalu (yang semuanya baik) daripada percaya akan masa depan milik Allah. Ketika orang putus asa dan mau berhenti dari pekerjaan Tuhan. Sdr. David Ong, bawalah firman Allah dalam pelayanan saudara: ‘Kuatkanlah hatimu! Aku menyertai engkau!’

Allah memperlihatkan Hizkia apa yang akan terjadi di masa depan. “*Sedikit waktu lagi maka Aku akan menggongangkan langit dan bumi, laut dan darat; Aku akan menggongangkan segala bangsa, sehingga barang yang indah-indah kepunyaan segala bangsa datang mengalir, maka Aku akan memenuhi Rumah ini dengan kemegahan... kemegahannya yang kemudian akan melebihi kemegahannya yang semula... di tempat ini Aku akan memberi damai sejahtera...*”

blik in de toekomst. Deze belofte van God is werkelijkheid geworden. Die tempel is inderdaad een geweldige tempel geworden. Vijf eeuwen later heeft koning Herodes deze tempel enorm laten vergroten en laten verfraaien. Maar wat nog belangrijker is: in die tempel is God Zélf binnengekomen! In de persoon van Jezus Christus! Dat gebouw, waar die mensen bij stonden te huilen, omdat het niets voorstelde, dat gebouw is door God gebruikt om daar Zelf binnen te komen, om daar vrede te brengen. Door de komst van Jezus, de Vredevorst, door Zijn sterren aan het kruis en Zijn opstanding geeft God vrede: tussen God en de mensen, tussen de mensen onderling en tussen de mensen en de schepping.

Ik vertel u het volgende verhaal. Een oude boer stond op het punt te sterven en hij riep zijn twee zonen aan zijn bed. Hij zei: ‘Jongens, mijn boerderij en de velden zijn van jullie. Ik laat jullie wat geld achter, maar de grootste rijkdom ligt ergens in de grond van de boerderij verborgen. Ik weet het niet precies waar het is, maar het is niet meer dan 45 centimeter van het oppervlak verwijderd. De oude boer stierf. Niet lang daarna gingen de zonen aan de slag met het graven van elke centimeter grond. Maar ze konden geen enkele schat vinden. Maar omdat ze alle moeite hadden gedaan om de grond te graven, dachten ze dat ze net zo goed zaadjes konden zaaien. Het volgende seizoen, zodra ze de kans hadden, groeven ze opnieuw naar de schat, maar zonder resultaat. Maar wat bleek? Omdat hun velden grondiger werden bewerkt dan alle andere in de buurt, oogsten ze betere oogsten dan wie dan ook. Toen beseften die zonen dat de rijkdom die hun vader had gegeven een levensles was. ‘Verwacht geen instant resultaat, maar blijf trouw en ga door met het werk dat je toevertrouwd is. Houd moed ondanks ontmoedigingen. En werk samen in harmonie!’.

Orang-orang di Yerusalem yang sibuk membangun pada waktu itu boleh melihat ke masa depan. Janji Allah ini sungguh digenapi. Lima abad kemudian raja Herodes memperbesar dan memperindah Bait Suci ini. Namun yang paling penting ialah: Allah sendiri masuk ke Bait Suci ini di dalam diri Yesus Kristus! (Bait Suci ini masih ada di zaman Yesus). Bangunan yang membuat orang menangis karena kesederhanaannya, justru dipakai Allah untuk masuk ke dalamnya dan memberi damaiNya. Dengan kedatangan Yesus, Sang Raja damai, dengan kematian dan kebangkitanNya Allah membawa damai: antara manusia dengan Allah, antara manusia satu sama lain, antara manusia dengan alam ciptaan.

Saya ingin menceritakan kisah berikut. Seorang petani tua terbaring sakit dan hampir meninggal. Ia memanggil kedua putranya dan berkata: ‘Anak-anakku. Tanah dan ladangku adalah milik kalian. Aku meninggalkan sejumlah uang, tetapi harta terbesar tersembunyi di suatu tempat di ladang ini. Aku tidak tahu letaknya, tapi tidak lebih dalam dari 45 cm. Petani tua ini meninggal. Tidak lama kemudian kedua putranya mulai menggali tiap cm dari tanah pertanian. Namun mereka tidak menemukan harta karun itu. Kemudian mereka pikir sayang kalau tanah yang sudah digarap itu tidak dimanfaatkan. Mereka taburkan benih di sana. Musim yang berikut, ketika kesempatan datang, kembali mereka menggali mencari harta karun. Hasilnya tidak ada. Namun apa yang terjadi? Karena tanah pertanian mereka sudah digarap dengan begitu baik, maka mereka mendapat panen yang lebih baik dari siapapun juga. Barulah mereka menyadari bahwa kekayaan yang diberikan ayah mereka adalah pelajaran kehidupan. ‘Jangan mengharap hasil yang instan, namun tetaplah setia dan teruskan pekerjaan yang dipercayakan kepadamu. Kuatkan hati dan jangan mundur. Bekerja samalah dengan harmonis!’

Geliefde gemeente. God roept u, jou en mij om Zijn grote werk te doen. Hij vertrouwt ons Zijn akker toe. Zoals Zerubbabel en Jozua, zijn wij ook geroepen om samen te werken aan de bouw van Gods huis. Niet zozeer het gebouw (fysiek), maar Gods gemeente (geestelijk). Haggai herinnert ons eraan dat het beste nog moet komen! Ook de grote dagen voor Zijn gemeente liggen werkelijk voor ons als we gezamenlijk doen datgene waartoe God ons roept. Niet voor onze eer, maar voor de eer van Christus, het Hoofd van de kerk. Geef niet op en kijk vooruit! Hij is bij ons. Samen bouwen we aan Gods huis! Amen.

Jemaat terkasih. Allah memanggil anda dan saya melakukan pekerjaanNya yang besar. Ia mempercayakan ladangNya kepada kita. Seperti Zerubabel dan Yosua, kita juga dipanggil untuk bekerja sama bagi pembangunan rumah Allah. Bukan gedungnya (fisik), tetapi jemaat Kristus (rohani). Hagai mengingatkan kita bahwa yang terbaik masih akan datang! Kita diyakinkan bahwa ‘kemegahan’ jemaat Kristus ada di depan kita kalau kita bersama mengerjakan apa yang Ia perintahkan pada kita. Bukan untuk kemuliaan kita, tetapi kemuliaan Kristus, Kepala Gereja! Jangan menyerah dan pandanglah ke depan! Ia bersama kita! Bersama-sama kita membangun rumah Allah! Amin.